

kunne jo ikke gaa op til Sverigs Ryster for at fiske, og selv om vi ved Traktat fik det udtrykkeligt bestemt, vilde det dog ikke betyde Værdi for Værdi. Nu vil jeg indrømme den ærede Minister, at der paa Bornholm er et stort Parti, om jeg saa maa sige, det sildebespisende Landparti, der siger: Jo mere der opfiskes paa Soterritoriet desto billigere kunde vi vente at faae Fisken, lad altsaa Soterritoriet kun blive delt mellem Svenskerne og Bornholmerne. Men det er efter min Mening ingen rigtig national Tankegang, den er mig for egoistisk, thi dette sildebespisende Landparti kunde jo hvis det behor Soterritoriet, ogsaa give sig til at fiske selv, hvis det ikke kunde faae Fiskene billigt nok af dem, der allerede fiske, og det kunne de ingen Skade have af, og da det nu er saa, og det er virkelig saa paa Bornholm, at en meget stor Del af den bornholmste Ungdom, der tidligere gik til Søs, nu paa Grund af Forandringen i Søfartsforholdene maa tage fat paa Fiskeriet, saa bliver det derved saa meget mere betydende for denne Del af Landet, at vi beholde, hvad vort er, nemlig vort Soterritorium. Nu er det nok sagt, at uagtet Indenrigsministeren den Gang, saaledes som det ærede Medlem for Bornholm Amts 1ste Valgkreds (Blem) oplyste ved anden Behandling, meget bestemt udtalte, at en af Grundene netop var for at faae saadant Tilsyn ved Fiskeriforholdene paa Bornholm, fordi internationale Overenskomster ikke hjalp, saa gif den høitærede Indenrigsminister trods dette hen og gav Tilladelse og har tillige derpaa bygget en Slags Aftaler eller Overenskomster „indtil videre“, som det jo heder og derfor tro Somme, at dermed er det absolut givet, at naar vi nu følge det ærede Medlem for Bornholm Amts 1ste Valgkreds, saa komme vi den meget ærede Indenrigsminister i Veien. Jeg vilde ønske, at den høitærede Indenrigsminister ikke vilde tale om denne Sag, og jeg vilde sætte Pris paa, at han blot vilde lade mig sige, hvad jeg mener om denne Sag. Men jeg vil sige til ærede Medlemmer, at derom have vi Erfaring, og derom have alle Landes Administrationer Erfaring, at en Regjering, naar den forhandler internationalt med en anden Regjering kan trykkes stærkere, saalænge den ikke er bunden ved Lov, men kommer saa Lovgivningsmagten og siger: Nei stop, dette gaar ikke an, saa har den at holde sig til Loven og sige: Nu ere vi bundne ved Loven, nu kunne vi ikke mere. Man kan ikke altid være vis paa, at det er en forhandlende Regjerings virkelige Ønske, ikke at blive bunden ved Lov, og derfor skal der

efter min Mening ikke tages det mindste Hensyn til, hvad Regjeringen paa dette Punkt paa Grund af de foreløbige Aftaler, som igjennem Indenrigsministeren ere truffene med den svenske Regjering siger, at den er bunden til at holde paa; men vi skulle kun gjøre, hvad der er Ret og Skjel, og sige, saaledes er Loven; derefter have I at forhandle, vi have Intet at give bort af vort lille Land, vi ere plukkede alle Vegne, vi kunne Intet frivillig give bort. Det er dette, som jeg vilde ønske, at Alle her i Thinget vilde staa paa sammen med det ærede Medlem for Bornholm Amts 1ste Valgkreds imod Ordføreren, hvis Fortjenester af hele denne Sag, jeg iøvrigt skal hde min fulde Anerkjendelse. Det var navnlig dette, jeg vilde tale om; thi det er et Spørgsmaal, der ligger mig særdeles paa Sinde. Hvad om man kom og sagde: $\frac{3}{4}$ Mil fra Kysten ved Limfjorden skal det ogsaa være tilladt Svenskerne at fiske i Følge internationale Overenskomster med Indenrigsministeren! $\frac{3}{4}$ Mil fra — (Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgkreds): Saa bliver Limfjorden for lille). Ja, saa sælles Undervisning da, saa Fiskene blive Andelsbørn, som baade Svenske og Danske fiske. Forresten kunde det da slaa til paa sine Steder. (Bertelsen: Ribebredning). Ja vel Ribebredning f. Ex., men der vil ogsaa være enkelte andre Steder, det vil ogsaa nogenlunde slaa til ved Missumbredning og ved Fur. (Bertelsen: Ja, men ikke i Gjennemsnit). Nei, ikke i Gjennemsnit, men paa den Maade behøver det jo heller ikke at slaa til, for, hvis de nu maatte fiske inden for de $\frac{3}{4}$ Mil, selv om det var nok saa smalt, saa tror jeg dog, at den ærede Ordfører, hvis vi vedtog en saadan Bestemmelse vilde, for at tale Sydss, steile og sige: Nei, der have Svenskerne ikke Noget at gjøre. Men er det da noget Andet lige ved Bornholms Ryster? Hvis der f. Ex. kom Sildestimer ind, saa at Folk, der maatte ikke godt kunde gaa til Søs kunde komme til at tage deres Fisk paa den Maade, saa vilde de andre komme massevis der og kaste sig ned med deres Baade og vilde maatte tage det, som de Andre hele Sommeren igjennem kunde have levet af. Jeg siger, hvad, der er Ret for den One skal ogsaa være billigt for den Anden. Hvad der er Ret for Limfjorden, skal ogsaa være billig for Bornholm. Derfor følger jeg det ærede Medlem for Bornholm Amts 1ste Valgkreds uden Hensyn til, hvad den høitærede Minister anser sig for forpligtet til at sige som Følge af sine Overenskomster med den svenske Regjering. Vi have tidt paa lignende Punkter staaet saaledes, at vi have